

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2025r.

w sprawie **P. R.**

skazanego za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 8 kwietnia 2025r., sygn. akt

VII Ka 858/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Żarach z dnia 5

czerwca 2024r., sygn. akt II K 1097/23

### **postanowił:**

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

## UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

W tym nadzwyczajnym środku odwoławczym postawiono zarzuty rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, tj.:

- art. 424§1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k., które polegać miało na rozpoznaniu sprawy i sporządzeniu uzasadnienia wyroku w sposób niepełny, nieodnoszący się do istotnego dowodu w postaci pisma pokrzywdzonej z dnia 15.07.2024r., które, zdaniem obrony, ma wpływ na ocenę wcześniejszych zeznań pokrzywdzonej i wiarygodność tego kluczowego świadka, a mimo to nie został on w ogóle uwzględniony przez Sąd odwoławczy,

- art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w z w. z art. 4 k.p.k., które polegać miało na dokonaniu przez Sąd odwoławczy dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów z pominięciem istotnego elementu materiału dowodowego w postaci pisma pokrzywdzonej z dnia 15.07.2024r.,

- art. 167 k.p.k., które miało polegać na nieprzeprowadzeniu dowodu w postaci przesłuchania pokrzywdzonej K. G. na okoliczność istotnych rozbieżności w treści jej pisma z dnia 15.07.2024r. oraz treści jej zeznań złożonych w postępowaniu przed Sądem I instancji.

Na wstępie omawiania powyższych zarzutów należy stwierdzić, że żaden z nich nie stanowi zarzutu o charakterze kasacyjnym, który mógłby doprowadzić do oczekiwanych przez skarżącego skutków.

Po pierwsze, Sąd Okręgowy nie mógł naruszyć art. 424 k.p.k., ponieważ przepis ten określa wymogi jakie powinno spełniać uzasadnienie wyroku sporządzone przez sąd I instancji, nie zaś wymogi uzasadnienia orzeczenia kończącego wydane przez sąd odwoławczy - tu zastosowanie ma art. 457§3 k.p.k. i choć również ten przepis przywołano w zarzucie, autor kasacji zapewne nie dostrzegł, że zgodnie z dyspozycją art. 537a k.p.k. nie można uchylić wyroku sądu odwoławczego z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 457§3 k.p.k. (analogicznie art. 455a k.p.k.).

Po drugie Sąd Odwoławczy nie mógł też naruszyć art. 410 k.p.k., bowiem przepis ten nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego - to bowiem nie dowody ujawnione przed Sądem II instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu, który orzekał w granicach zaskarżenia. Naruszenie art. 7 k.p.k. skutecznie podnoszone może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas,

gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, zaś art. 4 k.p.k. nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacyjnej, gdyż w tym przepisie sformułowano jedną z generalnych zasad rządzących procesem karnym, która to zasada znajduje następnie konkretyzację w części szczegółowej kodeksu, zatem treścią zarzutu może stać się jedynie naruszenie tych konkretnych, szczegółowo wskazanych przepisów, nie zaś zasady generalnej.

W pierwszych dwóch zarzutach kasacyjnych, podniesiono okoliczność nie wzięcia przez Sąd Odwoławczy pod uwagę pisma pokrzywdzonej z dnia 15.07.2024r., w którym miała ona poinformować Sąd, że otrzymała od B. O. pismo *„stanowiące przeprosiny za wysłanie do niej wiadomości, odbyła z nim rozmowę telefoniczną, a w konsekwencji przyjęła przeprosiny od faktycznego sprawcy, nie kryje do niego żadnej urazy i żalu”*. Analiza uzasadnienia orzeczenia Sądu II instancji prowadzi jednak do wniosku, że Sąd wziął pod uwagę powyższe pismo, a także odniósł się do niego i ocenił je, przy czym uczynił to nie w oderwaniu od pozostałego w sprawie materiału dowodowego, ale zgodnie z nim i uznał, że przeprosiny B. O. , o których w nim mowa, stanowiły nic innego, jak realizowaną już na etapie postępowania sądowego linię obrony P. R. . Postępowanie B. O. zostało uznane za przejaw porozumienia tego świadka ze skazanym. Zostało ono przez ten Sąd rzeczowo przeanalizowane, a rozważania Sądu w tym zakresie nie jawią się jako sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego.

Podsumowując, wbrew twierdzeniom obrony, lektura uzasadnienia Sądu Okręgowego prowadzi do wniosku, że uwzględnił on pismo pokrzywdzonej, lecz odmiennie od obrony ocenił jego znaczenie dla sprawy. Pismo to nie stanowiło też podstawy do czynienia przez Sąd II instancji samodzielnych i odmiennych ustaleń faktycznych. Twierdzenia obrony zawarte w pierwszych dwóch zarzutach należało zatem ocenić jako nietrafione.

Odnosnie natomiast zarzutu z pkt 3 kasacji uznać należy, że nie sposób zarzucać Sądowi Odwoławczemu naruszenie art. 167 k.p.k. Przypomnieć trzeba, że przepis ten nie ma charakteru obligującego Sąd do określonego działania,

natomiast daje pole do podjęcia określonej inicjatywy z urzędu, jeżeli Sąd dostrzeże ku temu podstawy. Skoro zatem Sąd Okręgowy nie widział ku temu powodów to nie podjął określonej decyzji procesowej. Trudno w tej sytuacji, przy jednoczesnym braku inicjatywy dowodowej stron postępowania (brak stosownego wniosku w tym zakresie zarówno w treści apelacji jak i w toku rozprawy apelacyjnej), skutecznie zarzucić mu naruszenie przepisów procedury w omawianej przestrzeni.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i które winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

Konsekwencją powyższych wniosków było uznanie kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[J.J.]

[a.ł.]